

Čís. 423.

Zrušil-li rekursní soud usnesení procesního soudu první stolice, jímž byla žaloba pro domnělou nepřislušnost a limine odmítnuta, není proti rozhodnutí rekursního soudu opravného prostředku.

(Rozh. ze dne 24. února 1920, RI 96/20.)

Procesní soud první stolice odmítl žalobu a limine pro nepřislušnost soudu. Rekursní soud usnesení soudu první stolice zrušil a uložil mu, by žalobu po zákonu vyřídil.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs strany žalované.

Důvody:

Dovolací rekurs jest nepřipustným ze dvou důvodů. V první řadě sluší uvážit, že přijal-li soud žalobu u něho vznesenou a nařídil-li o ní rok, nemůže usnesení takové vedle §u 130 odstavec druhý c. ř. s. bráno býti v odpor opravným prostředkem. To platiti musí, ať přijetí žaloby na soud a její vyřízení ustanovením roku stane se přímo soudem prvním anebo teprve nepřímo k příkazu soudu rekursního. Neboť v tomto případě má soud stolice první, prováděje daný mu příkaz, ihned vyříditi žalobu tím, že nařídí o ní rok k ústnímu jednání, a nepřisluší mu již s ohledem na ustanovení §u 524, odstavec první, c. ř. s. oprávnění, vyčkávati s dalším postupem až po právomoci rozhodnutí rekursního soudu. Mní-li žalovaný, že žaloba neměla býti na soud přijata, jest mu volno vznést v tomto směru až při ústním jednání námitky, o nichž pak soud rozhodne dle toho, jsou-li formální nebo věcné. Avšak i z dalšího důvodu jeví se rekurs nepřipustným. Rekursní soud zrušil usnesení soudu první stolice a nařídil mu, by žalobu po zákonu vyřídil, tedy o ní nařídil rok k jednání ústnímu. Tím nařídil soudu stolice první, by po slyšení stran znova rozhodl, aniž ustanovil při tom, že teprve, až by rozhodnutí jeho nabylo právní moci, předsevzat býti má výkon příkazu, uděleného soudu první stolice. V takovém případě jest však dle výslovného ustanovení §u 527 odstavec druhý c. ř. s. další rekurs vyloučen.

Čís. 424.

Nařízení o příročí ze dne 28. prosince 1918, čís. 3 sb. z. a n. na rok 1919 jest vztahovati i na osoby vojenské, jichž pobyt je dosud neznám, třeba by bylo možno ba pravděpodobno, že již zahynuly.

(Rozh. ze dne 24. února 1920, RI 100/20.)

Projednávaje žalobu proti žalovanému, jenž, narukovav počátkem války, jest od září 1914 nezvěstným, nevyhověl procesní soud první stolice návrhu opatrovníka žalovaného, by řízení bylo dle § 7 nařízení veškerého ministerstva ze dne 28. prosince 1918, čís. 3 sb. z. a n. na rok 1919 a § 162 c. ř. s. přerušeno. Důvody: Dle § 7 cit. nař. pro soukromoprávní peněžité pohledávky proti vojenským osobám (§ 1, odstavec